

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Qualiter instante tribulatione, Deus inuocandus est & benedicendus. XXIX

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Oratio pro purgatione cordis & celesti sapientia.

*Pſalm. 50.
Ephes. 3.
Matth. 6.*

4. Confirma me Deus, per gratiam sancti Spiritus. Da virtutem corroborari in interiori homine, & cor meum ab omni inutili sollicitudine & angore euacuare; nec varijs desiderijs trahi cuiuscunque rei vilis aut preciosa; sed omnia inspicere sicut transeuntia, & me pariter cum illis transiturum; quia nihil permanens sub sole, vbi omnia vanitas, & afflictio spiritus. O quam sapiens, qui ita considerat.

Eccl. 1. & 2.

Sap. 9.

5. Da mihi (Domine) celestē sapientiā, vt discam te super omnia querere, & inuenire; super omnia sapere, & diligere; & cetera, secundum ordinē sapiētiæ tuę, prout sunt intelligere. Da prudenter declinare blandientem, & patienter ferre aduersantem; quia hæc magna sapientia, non moueri omni vento verborum; nec aurem malè blandienti præbere Sireni: sic enim incepta pergitur via securè.

Ephes. 4.

CAPVT XXVIII.

Contra linguas obrectatorum.

1. Cor. 4.

I. Illi, non ægrè feras, si quidam de te malè senserint, & dixerint quod non libenter audias. Tu deteriora de teipso sētere debes, & neminem infirmiozem te credere. Si ambulas ab intra, non multum ponderabis volantia verba. Est non parua prudentia, filere in tempore malo, & introrsus ad me conuerti; nec humano iudicio disturbari.

Ioan. 16.

2. Non sit pax tuā in ore hominum. Siue enim bene siue malè interpretati fuerint, non es ideo alter homo. Vbi est vera pax, & vera gloria? Nonne in me? Et qui non appetit hominibus placere, nec timet displicere, multa perfruetur pace. Ex inordinato amore & vano timore oritur omnis inquietudo cordis & distractio sensuum.

CAPVT XXIX.

Qualiter instante tribulatione, Deus inuocandus est, & benedicendus.

*Iob 1.
Pſalm. 112.*

I. Sit nomen tuum (Domine) benedictum in secula, qui voluisti hanc tentationem & tribulationem venire super me. Non possum eam effugere, sed necesse habeo ad te confugere; vt me adiuues, & in bonum mihi conuertas. Domine, modò sum in tribulatione, & non est cordi meo bene, sed multum vexor à presenti passione. Et nunc pater dilecte, quid dicam? Deprehensus sum inter angustias. Saluifica me ex hora hac. Sed propterea veni in hanc horam, vt tu clarificeris, cum fuero valde humiliatus, &

Matth. 26.

& per te liberatus. Complaceat tibi Domine, vt eruas me; nam ego pauper, quid agere possum, & quò ibo sine te? Da paciētiam Domine, etiam hac vice. Aduua me Deus meus, & non timebo, quantumcunque grauatũs fuero. *Psalm. 39.*

2. Et nunc inter hæc quid dicam? Domine, fiat voluntas tua. Ego bene merui tribulari & grauari: oportet vtique vt sustineã, & vtinam patienter, donec transeat tempesta, & melius fiat. Potens est autem omnipotens manus tua, etiam hanc tentationem à me auferre, & eius impetum mitigare; ne penitus succumbam, quemadmodum & prius sæpius egisti mecum, Deus meus, misericordia mea. Et quanto mihi difficilius, tanto tibi facilius est hæc mutatio dexteræ excelsi. *Matth. 6. Psalm. 76.*

CAPVT XXX.

De diuino petendo auxilio, & confidentia recuperanda gratia.

1. **F**lli, ego Dominus cõfortans in die tribulationis. Venias ad me, cum tibi nõ fuerit bene. Hoc est quod maximè consolationem impedit caelestem, quia tardiùs te conuertis ad orationem. Nam antequam me intentè roges, multa interim solatia quaris, & recreas te in externis. Ideo què fit, vt parum omnia profint; donec aduertas, quia ego sum, qui eruo sperantes in me; nec est extra me valens auxilium, neque vtile consilium, sed neque durable remedium. Sed iam resumpro spiritu post tempestatem, reconualefce in luce miserationum mearum; quia propè sum, (dicit Dominus) vt restaurem vniuersa non solùm integrè, sed & abundanter ac cumulatè. *Nahum. 1. Matth. 11.*

2. Nunquid mihi quicquam est difficile, aut ero similis dicenti & non facienti? Vbi est fides tua? Sta firmiter & perseueràter. Esto longanimis & vir fortis, veniet tibi consolatio in tempore suo. Expecta me, exspecta; veniam, & curabo te. Tentatio est, quæ te vexat; & formidò vana, quæ te exteret. Quid importat sollicitudo de futuris contingentibus, nisi vt tristitiam super tristitiam habeas? Sufficit diei malitia sua. Vanum est & inutile, de futuris conturbari vel gratulari, quæ fortè nunquam euenient. *Matth. 23. Matth. 6.*

3. Sed humanum est, huiusmodi imaginationibus illudi, & parui adhuc animi signum, tam leuiter trahi à suggestionem inimici. Ipse enim nõ curat, vtrùm veris an falsis illudat & decipiat; vtrùm presentium amore, aut futurorum formidine prosterнат. Non ergo turbetur cor tuum, neque formidet. Crede in me, & in misericordia mea habeto fiduciam. Quando tu putas te elongatum à me, sæpe sum propinquior. Quando tu æstimas penè totum perditum, tunc sæpe maius merendi instat lucrum. Non est totum *Psalm. 90.*